

Palmsöndagen Vägen till korset

Psalmer: 141, 702, 708, 711, 446, 717
Texter: Jes 56:6-8, Ef 2:12-16, Matt 21:1-11

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Ef 2:12-16

På den tiden var ni utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och utan del i förbunden med deras löfte . Ni var utan hopp och utan Gud i världen.

13 Men nu, genom Kristus Jesus, har ni som tidigare var långt borta kommit nära genom Kristi blod. 14 Han är vår frid, han som har gjort de två till ett och rivit skiljemuren , fiendskapen. I sin kropp 15 har han satt lagen ur kraft med dess bud och stadgar, för att i sig själv göra de båda till en enda ny människa och så skapa frid. 16 Så skulle han försona de båda med Gud i en enda kropp genom korset, där han dödade fiendskapen.

Herre, skriv ditt ord i våra hjärtan. Amen.

Evangelium är det underbaraste budskap som någonsin förkunnats i historien och det finns inget bättre idag. Det förkunnar Guds nåd mot oss syndare för Kristi skull, det ger oss andligt liv och frälser oss. Det finns inget jämförbart.

Vår predikotext är hämtad ur Efesierbrevets andra kapitel. Aposteln beskriver i början av kapitlet vilket glatt budskap evangeliet är för alla människor. Evangeliet om Guds nåd gör inte skillnad på människor. Det gör ingen skillnad på judar och hedningar. Alla människor är av naturen i samma hopplösa situation – andligt döda. Både judar och hedningar blir frästa på samma sätt, av nåd, genom tron. Det finns bara en väg till frälsning: av Guds nåd för Kristi skull, genom tron på honom. Det gäller alla, både judar och hedningar. Från världens begynnelse har alla detta gemensamt: vi blir frälsta genom tron på evangeliet som förkunnar Guds nåd för Kristi skull. Det har inte funnits någon annan väg till frälsning, det finns inte och kommer inte att finnas.

Gamla testamentets troende blev inte frälsta för att de härstammade från Abraham. De blev inte frälsta därför att de var omskurna på köttet och följde bestämda levnadsregler. De blev frästa genom tron på ”kvinnans säd” som Gud utlovat som Frälsare för alla Adams och Evas avkomlingar. Gud upprepade detta löfte många gånger och utlovade honom som en välsignelse för alla folk. Detta löfte kan bara accepteras och tas emot genom tron. Så blev människor under Gamla testamentets tid

frälsta och så blir vi frälsta som lever i Nya testamentets tid - en och samma frälsningsväg för alla.

Däremot var det många under Gamla testamentets tid som kom att berömma av omskärelsen som skedde på köttet och sin lydnad för yttre stadgar och levnadsregler. De trodde att deras härstamning och livsstil gav dem ett företräde framför andra inför Gud. På grund av detta kom många judar att förakta hedningarna. Föraktfullt blev hedningarna kallade "oomskurna". Paulus skriver: *Kom därför ihåg hur det var tidigare: ni var födda som hedningar och kallades oomskurna av dem som kallar sig oomskurna, med den omskärelse som görs på kroppen av människohand.* Paulus talar här om fördomar, förakt och fiendskap mellan människor som inför Gud är i samma hopplösa läge. Han sanktionerar inte judarnas förakt för hedningarna utan konstaterar bara att en sådan konflikt fanns. Men han markerar med sitt ordval att judarna som förlitade sig på yttre saker byggde på fel grund. "Omskärelsen som görs på kroppen av människohand" var inte en gudomlig gärning som frälste människor. Det var en mänsklig gärning som i sig inte gav något företräde inför Gud framför oomskurna.

Vi har redan sagt att det bara finns en frälsningsväg för alla människor och den handlar inte om yttre gärningar som människor gör. I Jeremias nionde kapitel förkunnas domen över alla som inte tagit emot frälsningen genom tron oavsett om de är oomskurna som oomskurna: *Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall straffa alla oomskurna som ändå är oomskurna: Egypten, Juda (observera att Juda nämns bland hednafolken), Edom, Ammons barn, Moab och alla ökenbor med kantklippt hår. Ty hednafolken är alla oomskurna och hela Israels hus har ett oomskuret hjärta.* Den yttre omskärelsen var inte till någon nytta då hjärtat var oomskuret. Med ett oomskuret hjärta menas ett hjärta som inte tror Guds löfte. De som inte tror är i samma hopplösa läge vilket folk de än tillhör och vilka levnadsregler de än tagit sig för att följa.

Men här i världen kan skillnaderna i levnadsregler, kultur och traditioner bygga barriärer mellan människor som leder till förakt, misstänksamhet, fördomar och fiendskap. Genom att försöka uppnå en egen frälsning blir människor också fiender till frälsningen som kommer från Gud. Men nu förkunnar Paulus Kristus. Det finns ingen som så kan riva ner skiljemurar som människor byggt upp som han. Jesus förenar alla människor oavsett vilket folk de tillhör, vilket språk de talar, vilka traditioner de växt upp med, vilken kultur de har eller vilken inställning de haft till honom. Hans frälsningsverk är en omvälvande historisk händelse som rivit skiljemurar, kullkastat gamla ordningar, tagit bort fiendskap och skapat en ny ordning där människor inte längre är åtskilda utan förenade med varandra, oavsett om de är judar eller hedningar. Jag tror att den som rest mycket och träffat trossyskon i andra länder, människor från andra kulturer med andra levnadsvanor, bäst förstår Kristi kraft att riva skiljemurar som människor byggt upp och förena människor i en enhet -

en kristen kyrka som har frid med Gud.

Paulus sanktionerade inte judarnas förakt när de nedsättande kallade hedningarna för oomskurna. Men han delade den generella bilden att hedningarna var utan frälsning. Kom ihåg att Jesus sa till den samaritiska kvinnan att frälsningen kom från judarna. Paulus skrev nu till sina läsare och uppmanade dem att komma ihåg hur det var tidigare: *På den tiden var ni utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och utan del i förbunden med deras löfte . Ni var utan hopp och utan Gud i världen.* Sedan skriver han om vilken skillnad Kristus gjort: *Men nu, genom Kristus Jesus, har ni som tidigare var långt borta kommit nära genom Kristi blod. Han är vår frid, han som har gjort de två till ett och rivit skiljemuren, fiendskapen.* Som sagt: ingen kan som Kristus riva skiljemurar och ta bort fiendskap mellan människor, och fiendskap mellan Gud och människor.

Om vi frågar hur han rivit skiljemuren mellan judar och hedningar så blir det första svaret att han satt lagen ur kraft. Paulus skriver: *I sin kropp har han satt lagen ur kraft med dess bud och stadgar...* Vilken lag har han satt ur kraft? Ja, Mose lag kan indelas i tre olika slags lagar. De tio budorden är en sammanfattning av morallagen. De tio buden kan aldrig sättas ur kraft. Morallagen är skriven i alla människors hjärtan så att alla har något hum om innehållet. Morallagen gäller alla människor från tidernas begynnelse till dess slut. Den förbjuder avgudadyrkan, mord, äktenskapsbrott, stölder, förtal och begär. Den lagen kan inte sättas ur kraft.

Men sedan fanns det två andra slags bud och stadgar i Mose lag som bara gällde Israels folk under en bestämd tid i historien. Det ena slaget kallar vi den borgerliga lagen och det var lagar och straffsatser för samhällslivet. Det andra var ceremoniallagen och den innehåll bestämmelser för hur Israels folk skulle fira kyrkoårets högtider, vilka offer som skulle frambäras, regler om ren och oren mat, osv. Syftet med dessa lagar, speciellt de senare som kallas ceremoniallagen, hade som ett av sina syften att hålla Israels folk åtskilda från hedningarna. Därför kan dessa stadgar med rätta kallas en skiljemur. Principen är ju denna: lite surdeg syrar hela degen. Lite falsk lära förstör alltihop. Om Israels folk inte hölls åtskilda från hedningarna riskerade de att förlora det budskap som de var kallade att förkunna. Ceremoniallagen kan liknas vid en skiljemur som skyddade Israels folk från att smittas av hedningarnas avgudadyrkan, och därmed också förhindrade att folket drog sådant straff över sig att de gick under. Men som vi redan sagt så fick dessa stadgar också två oönskade effekter bland judarna:

- Många började tro att de blev rättfärdiga inför Gud genom följa sådana levnadsregler.
- Det ledde också till förakt för andra som inte levde på samma sätt.

Det var buden och stadgarna som gällde samhället och gudstjänsten som blev satta ur

kraft av Kristus. När Jesus föddes i Betlehem var Israels kallelse som den jordiska krubban för Messias slut. Israels folk hade hållits avskilda i syfte att det skulle finnas ett land och en plats för hans födelse och ett folk som tog emot honom när han kom. Syftet med det jordiska Israel blev uppfyllt när Jesus föddes i Betlehem och definitivt när han Jesus på korset sa: *det är fullbordat*. Hans ord markerade att han nu fullbordat allt som behövde göras för vår frälsning. De orden markerade också slutet på Gamla testamentets stadgar. När förlåten i templet rämnade markerade det att det inte längre fanns något som hindrade människor tillträde till Gud för att ta emot nåd för Kristi skull.

Men vi ska fortsätta och nu fråga varför Kristus rev skiljemuren mellan judar och hedningar? Ja, det var för att av de båda skapa en enda ny människa. Paulus skriver: *I sin kropp har han satt lagen ur kraft med dess bud och stadgar, för att i sig själv göra de båda till en enda ny människa och så skapa frid. Så skulle han försona de båda med Gud i en enda kropp genom korset, där han dödade fiendskapen*. På korset satte Jesus Gamla testamentets stadgar för samhället och gudstjänstlivet ur kraft. Och därmed blev också skiljemuren mellan judar och hedningar riven. Men att ta bort skiljemuren mellan judar och hedningar var bara en del av Kristi verk. Det verkliga problemet låg inte i konflikten mellan judar och hedningar utan mellan båda dessa grupper och Gud. Det verkliga problemet var alla människors förhållande till Gud. Kristi största förtjänst är att han på korset med sitt blod betalade lösen för alla människor. Som Guds oskyldiga offerlamm tog han bort världens synder. Kristus har genom sin lydnad och sitt strafflidande och sin död i vårt ställe förtjänat en rättfärdighet åt oss som gäller inför Gud. För Kristi skull är vi frikända från syndens skuld. Det är en förändring i vår ställning inför Gud.

Försoningen i Kristus innebär att vår ställning inför Gud blev förändrad. Gud behövde inte ändra sig. Vi människor behövde förändra oss men hade ingen möjlighet eftersom vi av naturen är döda i synd och överträdelse. Men Kristus åstadkom en förändring i vår ställning inför Gud. Han försonade oss med Gud och det innebär att vi för hans skull har förlåtelse för alla våra synder.

När Gud i Kristus försonade både judar och hedningar med sig själv så lade han också grunden för att judar och hedningar skulle försonas med varandra. Kristus hade också det syftet, för Paulus skriver att han satte lagen ur kraft *för att i sig själv göra de båda till en enda ny människa och så skapa frid*. Av de båda, judar och hedningar, gjorde han en ny enhet - den heliga kristna kyrkan. Den utgörs av alla, oavsett folkslag, språk eller kultur, som genom tron accepterar vad Kristus gjort för världens frälsning.

Vår predikotext stannar vid vers 16 men vi måste ta upp vers 17 och 18 också, för där beskriver Paulus resultatet av att Gud i Kristus försonat både judar och hedningar

med sig själv. *Han har kommit och förkunnat frid för er som var långt borta och frid för dem som var nära. Genom honom har vi båda i en och samme Ande tillträde till Fadern.*

Kristus har inte bara återlöst oss från syndens skuld och straff. Han har också sett till att evangeliet om hans seger blivit förkunnat. Det är Kristus som kommit och förkunnat frid också för oss som var långt borta. Det är så vi ska se på saken. Vi träffar honom inte personligen. Men det är fortfarande Jesus som kommer och förkunnar frid för oss. Det gör han genom apostlarnas skrifter. Det gör han genom all förkunnelse som troget framför apostlarnas undervisning. Det gör han genom psalmer och sånger som innehåller evangeliet rent och klart. Evangeliet ger oss frid med Gud.

Vi har frid med Gud genom tron på Kristus som vunnit frälsning åt oss på korset. Men Kristus har inte bara försonat oss med Gud. Hans frälsningsverk är också grunden till försoning och frid mellan människor. Vi förstår att det inte finns någon skillnad mellan oss förlåtna syndare. Genom honom har vi i en och samme Ande tillträde till Fadern. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har återlöst oss för att vi ska tillhöra dig. Vi tackar dig för att du tagit oss upp i din gemenskap, i din heliga kristna kyrka. Vi tackar dig för att du kommit och förkunnat evangeliet för oss som ger oss frid med Gud. Hjälp oss att bli dina tjänare som räcker evangeliet vidare till andra som nu är långt borta från dig. Stärk vår gemenskap i din kyrka så att vi lever försonade med varandra. Amen.